

عنوان مقاله:

مدیریت شهرهای ایرانی- اسلامی با رویکرد شهر دانایی محور (مطالعه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شهر ایرانی اسلامی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهراب شهریور - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حسین کلانتری خلیل آباد - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، البرز، ایران و استاد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاددانشگاهی

غلامرضا لطیفی - گروه شهرسازی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شهر دانایی از مفاهیم خلق شده ی هزاره ی جدید است. هر چند نشانه هایی از مفهوم شهر دانایی را می توان تا یک دهه پیش نیز جستجو کرد، اما از قرن بیست و یکم شهرهایی از گوشه و کنار جهان، به سوی مفهوم توسعه ی دانایی محور تمایل پیدا کرده است. هدف از تحقیق حاضر ارزیابی و تحلیل میزان توانمندی های مدیریتی و قابلیت های تکنولوژیکی و زیرساختی شهر دانایی محور در شهر شیراز است که با استفاده از روش تحقیق میکس متد (کیفی و کمی) انجام گرفت. ابعاد و مولفه های شهر دانایی محور ابتدا از طریق بررسی کیفی (تحلیل محتوی) بر پایه مشخصه های کیفی پژوهش سنجیده شد و سپس با استفاده از تکنیک IPA (اهمیت و عملکرد) بررسی کمی نیز صورت گرفت. بعد از این بررسی ها، اهمیت مولفه هایی که در مرحله اول تحقیق شناسایی شدند تعیین گردید. با استفاده از بررسی داده ها، ماتریس اولویت بندی بهبود شاخص های دانایی محور در شهر شیراز نیز مشخص گردید. هم چنین نتایج نشان داد که مهم ترین اولویت شهر شیراز آگاهی و افزایش دانش شهروندان با وزن (۱۵۸ /.) است. از طرفی کاهش خدمات کاغذی با وزن (۱۳۸ /.) و افزایش خدمات آنلاین با وزن (۱۱۲ /.) به عنوان دومین و سومین اولویت با همدیگر همبستگی داشتند. علاوه بر این طی این مطالعه مشخص گردید که زیرساخت های آموزشی شهر شیراز از نظر اصول دانایی در وضعیت مناسبی قرار دارد.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، شهردانایی محور، تکنیک IPA، شهر دانش بنیان، شهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1840919>

